

ξύνεσις. Βλ. σύνεσις.

ξυνετός (συνών. εὐ/ὀρθὰ φρονέων, ἀντίθ. ἀξύνετος). Συνετός/φρόνιμος, prudent/wise, Δημόκριτος 98 ἐνὸς φιλή ξ υ ν ε τ ο ὺ κρέσσων ἀξυνέτων πάντων.

ξυνῆ (ἀντίθ. ἰδίᾳ). Ἀπὸ κοινοῦ, in common, Δημόκριτος 3.2 τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα χρὴ μὴ πολλὰ πρήσσειν, μήτε ἰδίᾳ μήτε ξ υ ν ῆ, μηδὲ ἄσπ' ἂν πράσση, ὑπὲρ τε δύναμιν αἰρεῖσθαι τὴν ἐοικυῖαν καὶ φύσιν.

ξυνός (τύπ. κοινός, ἀντίθ. ἴδιος) 1. Κοινός, common, Ἡράκλειτος 2 διὸ δεῖ ἔπεσθαι τῷ <ξ υ ν ῶ>... τοῦ λόγου δ' ἐόντος ξ υ ν ο ὺ ζώουσιν οἱ πολλοὶ ὥς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν 80 εἰδέναι δὲ χρὴ τὸν πόλεμον ἐόντα ξ υ ν ὀ ν, καὶ δίκην ἔριν 103 ξ υ ν ὀ ν γὰρ ἀρχὴ καὶ πέρας ἐπὶ κύκλῳ περιφερείας 114 ξὺν νόῳ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῷ ξ υ ν ῶ πάντων, ὅκωσπερ νόμῳ πόλις, καὶ πολὺ ἰσχυροτέρως Παρμενίδης 11.2 πῶς γαῖα καὶ ἥλιος ἡδὲ σελήνη αἰθήρ τε ξ υ ν ὀ ς γάλα τ' οὐράνιον καὶ ὄλυμπος ἔσχατος ἡδ' ἄστρον θεομὸν μένος ὠρμήθησαν γίγνεσθαι Δημόκριτος 252.2 παρὰ τὸ χρηστὸν τὸ τοῦ ξ υ ν ο ὺ 279.6 ἐν γὰρ τῷ ξ υ ν ῶ τὰ τελεύμενα οὐκ ἀνιᾶ ὥσπερ ἰδίᾳ οὐδ' εὐθυμεῖ τὰ ἐπικτώμενα, ἀλλὰ πολλῶ ἥσσον 282 χρημάτων χρῆσις ξὺν νόῳ μὲν χρήσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον εἶναι καὶ δημοφελέα, ξὺν ἀνοίᾳ δὲ χορηγίᾳ ξ υ ν ῆ (?) 287 ἀπορίᾳ ξ υ ν ῆ τῆς ἐκάστου χαλεπωτέρη· οὐ γὰρ ὑπολείπεται ἐλπίς ἐπικουρίας 293 οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἰτῶν πέλας ξυμφοραί, οὐ ξυνιᾶσι μὲν ὥς τὰ τῆς τύχης κ ο ι ν ᾱ πᾶσιν, ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς 2. Συνηθισμένος, usual, Δημόκριτος 151 ἐν γὰρ ξ υ ν ῶ ἰχθύι ἄκανθαι οὐκ ἔνειςιν. || ξυνόν (ἐστί). (Εἶναι) ἀδιάφορο, (it is) indifferent, Παρμενίδης 5.1 ξ υ ν ὀ ν δέ μοί ἐστιν, ὁππόθεν ἄρξωμαι· τόθι γὰρ πάλιν ἴξομαι αὖθις.

ξυνουσίη. Συνουσία/ἐρωτική συνεύρεση, coition, Δημόκριτος 32 ξ υ ν ο υ σ ί η ἀποπληξίῃ σμικρῇ.

